

LETNIK XXIII, JANUAR-FEBRUAR 2015

1-2
Mir

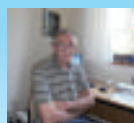
Odmev Medžugorja

29. novembra 1984. "Dragi otroci! Ne, ne znate ljubiti in ne znate z ljubeznijo poslušati besed, ki vam jih dajem. Ljubljeni moji, zavedajte se, da sem vaša Mati in sem prišla na zemljo zato, da vas učim poslušati iz ljubezni, moliti iz ljubezni, ne pa, da bi poslušali in molili zato, ker imate težave in križe. S križem se Bog proslavlja po vsakem človeku. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

IZ VSEBINE REVIJE

Sporočila Kraljice miru
Razmišljanje ob sporočilu 25. v mesecu
Razmišljanje ob sporočilu 2. v mesecu
Jezusov pogled
Papež se pogovarja z mladimi
Intervju: Mati ne odneha
Pričevanje - Kako reševati duše
Pričevanje - Pismo bralke
Vidci govorijo: Jakov Čolo
Mladifest Slovenija
Postni čas - čas spoznavanja samega sebe
Odšli v večnost + Krešimir Šego
Papež na poti - Marija, mati miru in sprave
Na obisku pri g. nadškofu Stanislavu Zoretu
Vabila in obvestila
Romanja
Informacije o reviji

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Pod tipkovnico svojega računalnika imam podlago – iz več listov papirja je, označenih ima nekaj različnih rubrik, koledar ..., na njeni spodnji tretjini pa je rubrika *Da ne pozabim!* Seveda – za tisto, česar res ne smem pozabiti. Pa je kar polna ta rubrika! In skrb za to, da se vse naredi tako, kot je treba, dovolj velika ... včasih še preveč!

V duhovnem življenju imamo neprimerljivo več kot tak opomnik! Imamo Marijo, Mamo, ki nas nenehno vabi, kliče, opominja k tistemu, kar ona ve, da je resnično dobro za nas in tudi za druge ljudi okrog nas, in kar naj bi postalo del našega vsakdanjega življenja. Kako vztrajna je pri tem, kako pozorna, ljubeča! Naj ne bodo njena sporočila za nas samo besede, ampak – živimo jih, čim bolj zavzeto, z veseljem in zaupnim srcem!

Postni čas, ki je tik pred vrati, je nova priložnost za to. Naj Vam bodo vsebine tokratne številke revije pri tem vsaj skromna opora.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo
2. decembra 2014*

“Dragi otroci! Zapomnite si, ker vam pravim: ljubezen bo zmagala. Vem, da mnogi od vas izgubljajo upanje, ker okoli sebe vidijo trpljenje, bolečino, ljubosumje, zavist. Toda jaz sem vaša Mati. V kraljestvu sem, a tudi tukaj, z vami. Moj Sin me znova pošilja, da vam pomagam, zato ne izgubljajte upanja, temveč mi sledite, ker je zmaga mojega srca v Božjem imenu. Moj ljubljeni Sin misli na vas, kot je vedno mislil, verujte mu in živite ga. On je življenje sveta. Otroci moji, živeti mojega Sina pomeni živeti evangelij, to ni lahko. To pomeni ljubezen, odpuščanje in žrtev. To prečiščuje in odpira vrata kraljestva. Iskrena molitev, ki niso samo besede, temveč molitev, ki jo govori srce, vam bo pomagala. Prav tako tudi post, ker je to še več ljubezni, odpuščanja in žrtve. Zato ne izgubite upanja, temveč mi sledite. Znova vas prosim, da molite za svoje pastirje, da bodo vedno gledali v mojega Sina, ki je bil prvi Pastir sveta in kateremu je ves svet bil njegova družina. Hvala vam!”

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović
Lunetti*

25. decembra 2014

“Dragi otroci! Tudi danes vam v naročju prinašam svojega sina Jezusa in ga prosim za mir za vas in za mir med vami. Molite in častite mojega Sina, da v vaša srca pride Njegov mir in radost. Molim za vas, da bi bili čim bolj odprti molitvi. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.”

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo
2. januarja 2015*

»Dragi otroci! Tukaj sem med vami kot Mati, ki vam želi pomagati, da spoznate resnico. Dokler sem živela vaše življenje na zemlji, sem imela spoznanje resnice in samo s tem košček Raja na zemlji. Zato vam, svojim otrokom, želim isto. Nebeški Oče želi čista srca, napolnjena s spoznanjem resnice. Želi, da ljubite vse tiste, ki jih srečujete, ker tudi jaz ljubim svojega Sina v vseh vas. To je začetek spoznanja resnice. Vam se ponujajo mnoge lažne resnice. Obvladali jih boste s srcem, očiščenim s postom, z molitvijo, s pokoro in z evangelijem. To je edina resnica in to je resnica, ki vam jo je moj Sin zapustil. O njej ni potrebno dosti premišljevati. Od vas se pričakuje tisto, kar sem tudi jaz delala, da ljubite in dajete. Otroci moji, če ljubite, bo vaše srce dom mojemu Sinu in meni, besede mojega Sina pa vodnica v vašem življenju. Otroci moji, uporabila bom vas, apostole ljubezni, da bom pomagala vsem svojim otrokom, da spoznajo resnico. Otroci moji, jaz sem vedno molila za Cerkev svojega Sina in prav to prosim tudi vas. Molite, da vaši pastirji zasijejo z ljubeznijo mojega Sina. Hvala vam.«

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović
Lunetti*

25. januarja 2015

“Dragi otroci! Tudi danes vas kličem, živite v molitvi svoj poklic. Kot nikoli doslej želi satan sedaj s svojim okuženim vetrom sovraštva in nemira zadušiti človeka in njegovo dušo. V mnogih srcih ni radosti, ker ni Boga, niti molitve. Sovraštvo in vojna rasteta iz dneva v dan. Kličem vas, otročiči, pričnite znova z zanosom hojo svetosti in ljubezni, ker sem jaz zaradi tega prišla med vas. Bodimo skupaj ljubezen in odpuščanje za vse tiste, ki znajo in hočejo ljubiti samo s človeško ljubeznijo, ne pa s tisto neizmerno Božjo ljubeznijo, h kateri vas kliče Bog. Otročiči, naj bo upanje na boljši jutri vedno v srcu. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.”

MIR ZA VAS IN MIR MED VAMI

Razmišljanje ob Marijinem sporočilu po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. decembra 2014

Marijino božično sporočilo preveva skrivnost božičnega praznika. Glavno sporočilo božiča je namreč to, da je Bog prišel iz nebes na svet in se rodil med nami. V tej božični skrivnosti ima Marija nenadomestljivo vlogo, saj je ona rodila Jezusa za nas.

"Tudi danes vam v naročje prinašam svojega sina Jezusa." Marija vedno znova prinaša med nas svojega Sina, ki ga je rodila za nas. Na to nas hoče opozoriti njena beseda *"tudi danes"*, torej ne samo danes. Prav to je Marijino poslanstvo, da od božične noči naprej

prinaša Jezusa v ta svet, ker želi, da bi čutili Jezusovo bližino in nežnost. K temu vabijo njene besede *"v naročje prinašam"*. Če imamo nekoga v naročju, pomeni, da nam je zelo blizu in da hočemo z njim vzpostaviti prav poseben odnos. Z največjo ljubeznijo sprejema otroka v naročje prav njegova mati. Kakšna je sreča matere, ko po porodu prvič v naročje vzame svoje dete! Za Marijo, ki je v veri spočela in rodila svojega in Božjega Sina, je bila ta sreča neopisljiva. Čutila je, da je ta Otrok tukaj za ves svet in ne samo

zanjo. Zato mu je, ko ga je jemala v naročje, hotela dati ljubezen vsega sveta. In zato so nam tako ljube podobe Marije, ki ima v naročju svojega Otroka. Ko nam *"v naročje prinaša"* svojega Sina, brez dvoma želi, da bi tudi naša srca napolnjevala taka sreča, kakršno je ona doživljala ob Jezusu. Želi, da nas Jezusova bližina prevzame, kakor je prevzela vse tiste, ki so želeli biti Jezusu blizu.

To, da svojega Sina polaga v naše naročje, pomeni, da nam zaupa. Daje nam največ in najlepše, kar ima. Želi nam povedati, da smo ji blizu. Kako bi namreč mati zaupala otroka komu, ki mu za otroka ni mar in za katerega ne ve, če bo lepo ravnal z njim. Je pa za nas to, imeti Jezusa v naročju, tudi velika odgovornost, ki kar kliče k temu, da Mu izkažemo vso ljubezen, ki jo premoremo. Marija pričakuje, da se bo Jezus v našem naročju počutil dobro. Storimo vse, da bi bilo naročje vsakega izmed nas prostor, v katerem bosta Jezusa objemala ljubezen in dobrot.

Marija pa na božični dan pred svojega Sina polaga tudi prošnjo za vse nas: *"Prosim ga za mir za vas in med vami."* Dve razsežnosti miru Marija tokrat še posebej naglasi, mir za nas in mir med nami. Pogostejše kot izraz *"za vas"* radi uporabljamo izraz *"v vas"*. Vendar: preden pride mir v nas, mora priti do nas. Prav to Marija prosi svojega Sina, ko pravi, da prosi mir za nas. Jezus je vedno vir miru, Marija pa ga posreduje nam. Ko pravi *"za vas"*, želi, da bi se

močno zavedali, da je ta Jezusov mir prav za nas.

Mir je namenjen vsakemu človeku in Marija ga želi vsakemu tudi izprostiti, hoče biti posrednica miru. Mi sami ne prosimo vedno Jezusa za mir v svojem srcu, zato to namesto nas želi storiti Marija. Ona pa prosi tudi za mir med nami, za mir v naših medsebojnih odnosih, za mir v družinah in med narodi.

Ko jo kličemo Kraljica miru, Marija želi, da mislimo tudi na to razsežnost njenega poslanstva. Ona nenehno pred svojega sina Jezusa prinaša ves svet ter njegove potrebe in stiske. Iz tega izžareva velika Marijina ponižnost, da kot Kraljica prosi svojega Sina za naš mir. Zaveda se, da je Bog tisti, ki daje mir, in da resnični mir prihaja le od Njega. Mi prosimo za mir Marijo, ona pa prosi svojega Sina. Še več, iz njenega sporočila lahko razberemo, da prosi Jezusa za mir, še preden mi prosimo njo. Ona najbolj ve, kako je za nas pomemben mir in kako pomembno je, da je mir med nami.

Tega slednjega v zadnjih mesecih še posebej primanjkuje, saj se nam zdi, kot da sovraštvo in nasilje vedno bolj prepravljata ves svet. Prošnja za mir je v tem trenutku neobhodno potrebna. Tolaži nas upanje, da v tej prošnji nismo sami, saj z nami in že pred nami prosi za mir Marija, velika priprošnjica in mogočna Kraljica miru.

p. Benedikt

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILIH KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MIRJANI DRAGIČEVIĆ SOLDO

Medžugorje, 2. december 2014

Ljubezen bo zmagala, živite mojega Sina

Decembra, ko smo se pripravljali na božične praznike, je bil v Sloveniji kruto umorjen znanstvenik in uspešen menedžer, ob tem pa pravi pričevalec vere, vzoren mož in oče. Z njim sem se osebno srečevala; ne da bi vedela, da je veren, sem čutila, da živi kot oznanjevalec veselega oznanila. Pri pogrebni maši je koseški župnik povedal, da je pokojni na drugo adventno nedeljo v cerkvi v Kosezah bral berilo, ki vsebuje za njegovo

usodo preroške besede: »Tolažite, tolažite« (Iz 40,1). Evangelij pa je govoril o Janezu Krstniku, ki je zase rekel, da ni vreden, da bi večjemu od sebe odvezal jermen njegovega obuvala. Pridigar je oboje povezal v sporočilo: zelo smo žalostni in potrebni tolažbe, ob tem pa vedimo, da nam je pokojnik - tako kot Janez Jezusu - pokazal/pripravil pot, ki naj ji sledimo. Mati je potem, ko je orisala njegovo izjemno življenjsko pot in se zahvalila Bogu za to, da sta ga z očetom smela imeti za svojega sina, pokojnika izročila Bogu, v Božje naročje, od koder je prišel. Njegova desetletna hčerka, ki ji je bilo v očeh mogoče brati veliko

vprašanje, zakaj se je moralo to zgoditi, je očetu na krsto napisala: »Oči, objela se bova v nebesih!« In žena je v žalosti ponovila ta vzklík otrokovega ljubečega srca v upanju, da se bosta nekoč objela tudi onadva. Povedala je še, da je tako, kot je veliko daroval drugim v svojem življenju, to storil tudi po smrti. S svojimi organi je pomagal preživeti petim ljudem in tako polepšal prihodnost skupno 30 družinskim članom prejemnikov organov.

Marija pravi, da bo ljubezen zmagala. Opisani primer kaže na hojo za Njim in zmago ljubezni. Na pogrebu je bilo veliko ljudi, tudi nevernih. Verjamem, da se je ta, za človeški um nedoumljivo žalostna usoda zaradi izkazane vere žrtve in žalujočih v Najvišjega koga dotaknila in da bo katera od duš, ki še niso spoznale Božje ljubezni, prav zaradi tega našla pravo pot.

Molite za svoje pastirje

Marija kot ljubeča Mati tudi tokrat prosi za molitev za pastirje. Ljudje od njih pričakujemo zgled, tolažbo, podporo. Oni pa se nimajo na koga nasloniti, razen na Boga in njegovo Mater. A dokler smo na zemlji, je vsem potrebna tudi človeška bližina in človeška podpora. Pastirji nosijo breme vseh zaupanih jim vernikov, zato potrebujejo še več podpore, tudi

v molitvi. Četudi je molitev še tako skromna, naj bo to molitev s srcem, dobrohotnostjo. Tako bo Sveti Duh molil z nami tudi za naše pastirje.

Medžugorje, 2. januar 2015

Spoznanje resnice

Marija se večkrat poistoveti z nami, spominja se svojega življenja na Zemlji. Globoka vera in razpoložljivost za Boga sta ji kljub vsem tegobam tega sveta omogočili košček raja na zemlji. Zaupanje, da je Bog vedno z nami, nam pomaga v vseh težkih preizkušnjah. Ko gledamo na današnji svet, ki izgublja upanje, nam samo vera lahko pomaga, da verjamemo v zmago dobrega. Pred nekaj dnevi smo imeli v ožjem krogu pogovor o tem, ali ima svet še prihodnost. Med sogovorniki ni bilo niti enega, ki bi izražal upanje, da je mogoče še kaj rešiti. Sama sem izrazila upanje, da je to mogoče, a začeti moramo pri sebi. Jaz moram delati dobro in dobrota se bo pričela množiti, pojavil se bo še kdo, ki bo delal dobro ...

Vedno imamo dve možnosti: odločiti se za dobro ali pa za slabo. Odločajmo se za dobro in širimo upanje. Spoznavajmo Resnico, Dobroto, živimo po Božjih zakonih. Ljubimo vse, ki jih srečujemo, tako, kot nas ljubi Mati; in kakor ona v nas

vidi prisotnost svojega Sina, tako tudi mi iščimo Jezusa v vseh ljudeh.

Ljubite in dajajte

Tudi Marija je tako delala. Če nekoga ljubimo, ni nič pretežko. A ljubiti moramo vsakega človeka, posebej še najbolj uboge in tudi tiste, za katere nam je težko verjeti, da so tudi oni Božji otroci. V današnjem svetu dati lahko pomeni dati svoj čas, svoje roke za topel stisk, svoj nasmeh, lepo besedo, molitev. To je morda še več, kot pa če bi dali materialne dobrine. S temi darovi lahko rešujemo življenja, če npr. nekoga v trenutku, ko ne vidi več luči, spodbudimo s pravo besedo ... Zato bodimo pozorni do potreb in stisk ljudi ter jim dajajmo upanje.

Uporabila bom vas, apostole ljubezni

Kako lepo in odločno Marija pove, da nas bo uporabila kot apostole ljubezni. Če bomo dajali sebe, bomo rasli v ljubezni – manjšali se bomo, da se bo v nas večal On, kot pravi apostol Janez (Jn 3,30). Osvobojeni svojega jaza bomo veliko lažje ljubili, se veselili z brati in jim privoščili uspeh. Jezus nam ne bo vzel identitete. Še naprej bomo mi, le da bomo svoje darove uporabljali na Jezusov način, imeli bomo cilj, ki ga želi On za nas. Tako bomo lahko opravljali svoje poslanstvo Marijinih apostolov. Veselili se bomo tudi, če nam bo uspela drobna žrtev posta ob sredah in petkih. Post bo poplačan z vidnimi sadovi in bo vodil k zmagi Marijinega srca.

Marta Ciraj

JEZUSOV POGLED **pogled ljubezni, ki spreminja vse** Ante Vučkovič, kateheza na Mladifestu 2014

Jezusov pogled je v Svetem pismu omenjen na več mestih. To je pogled, ki prodre v dušo. Tudi pogled drugih se omenja. Tako Janez vidi Jezusa in reče: "Glejte, to je jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta..." Evangelist Janez, ki je pisal evangelij na stara leta, je desetletja razmišljal, kaj se je z njim zgodilo in potem napisal kratke tekste, ki pa veliko povedo. Tako je zapisal, da je Jezus pogledal Simona, ki mu ga je pripeljal Andrej, in mu rekel: "Ti si Simon, Janezov sin, odslej se boš imenoval Peter, skala ..." S tem je povedal, da ga pozna po imenu, da ve, kdo je njegov oče. To pomeni, da pozna njegovo

mrežo odnosov. Simon ni vedel, kako ga bo Jezus imenoval, kaj je v njem, Jezus pa je to videl.

V odnosu z Jezusom se učimo, kdo smo in kako naj gledamo druge ljudi. Če namreč hočemo razumeti človeka, ga ne moremo razumeti brez ljudi okrog njega. Če smo v poklicu staršev, učiteljev, udov Cerkve, je naša naloga odkrivati povezave zaupanih nam ljudi, odkrivati tudi njihove darove. Če človek sam ne vidi svojih darov ali pa jih zanemarja, če nima poguma, ga je treba spodbuditi, da jih odkrije in razvija. Pomembno je odkrivati talente.

Prav tako pa je pomembno odkrivati

svoje slabosti in jih odpravljati. Vendar to zmoremo šele, ko ugotovimo, kaj imamo dobrega, ko spoznamo, k čemu smo povabljeni, poklicani. Jezusov pogled utrjuje človeka v dobroti. Jezus ne spreminja našega bistva. Simon bo še naprej ostal Simon in bo delal to, kar je delal, a na drugačen način. Drugačen bo cilj njegovega dela. Prej je bil pasiven, nič ni naredil (to pasivnost nosimo vsi v sebi, nič ni odvisno od nas), šele Jezusov pogled ga je »prebudil«. Tudi za nas velja podobno: Božja volja je bila, da smo, to ni bila naša pobuda.

Simon in Jezus sta se srečala iz oči v oči, iz obličja v obličje. Človeški obraz je ranljiv, na njem se vidi, kaj se dogaja v notranjosti, kako je človeku v duši. Ni čustev, ni odnosov, ki se ne bi odrazili na človekovem obrazu. Jezus je ta obraz znal brati, za to je treba imeti odprto srce in oči, pa tudi povedal je vse v obraz, naravnost. Peter pa ni govoril nič, le poslušal je. A od takrat ni bil več isti Peter kot prej. Jezus mu je rekel, da bo skala, a to je postal šele po dolgem procesu. Jezus mu je omogočal rast, kajti v njem je videl tisto, kar piše na vsakem človeškem obrazu. Ob tem pogovoru je bil prisoten tudi nebeški Oče. Emmanuel Levinas (francoski filozof židovskega rodu) namreč pravi, da je na vsakem obrazu Božja prisotnost, kajti na vsakem obrazu piše: "Ne ubijaj!" To je Božja zapoved, po njej je torej

prisoten nevidni Boga. Sledi napis: "Nahrani me!" To je druga zapoved, da poskrbim za bližnjega ...

Medtem ko so Jezusu sodili, je bil Peter izpostavljen pogledom služkinje, ki so ga obtoževali, ogrožali. Zato se je Peter ščitil in lagal. Ni bil skala. Zakaj si ni upal priznati? Se je bal obsodbe ali izločenosti? Tri leta, ki jih je preživel z Učiteljem, so ga spremenila, bil je prepoznaven kot Njegov učenec, videlo se je po njegovem obnašanju. V tistem so privedli Jezusa, ki je Petra poiskal s pogledom. Peter je planil v jok. Kaj je videl Peter? Če bi bil Jezusov pogled sarkastičen, sovražen, Peter ne bi planil v jok. Tudi če bi v pogledu bilo globoko razočaranje, Peter ne bi planil v jok. In če bi ga gledal s prekletstvom ali kako drugače, bi Peter ne jokal. Kaj je torej Peter videl? Videl je enak pogled, kot ga je imel Jezus vedno: absolutno odprt pogled ljubezni – in to ga je zlomilo. Samo ljubeč pogled lahko spravi ljudi v jok. Petra je rešilo to, da je srečal Jezusov pogled. Juda pa Jezusu ni dal možnosti, da bi se njuna pogleda srečala. Vse je naredil: vrnil je denar, skesal se je, a s Kristusovim pogledom se ni srečal.

Tudi Matej se je srečal z Jezusovim pogledom. Jezus ga je zagledal pri mitnici, a je takoj v njem ugledal drugačno bistvo. Videl je človeka po imenu Matej. Matej pa je na sebi

začutil pogled, kakršnega ni doživel še nikoli. V njem se je vse spremenilo. Dotlej je bil namreč izobčen, ker je pobiral denar, delal za okupatorje; moral je loviti ljudi, tihotapce, prevarante, iskrene, lažnive in druge ljudi ... Od vseh ljudi, ki jih je srečal, ga še nihče nikoli ni tako pogledal: nič skritega, nič grdega, samo absolutno dober in iskren pogled. Prvič je videl samega sebe na način, kot ga še nihče ni videl. Drugi so ga videli kot prevaranta, skopuha, Jezus pa je videl v njem človeka. Gledal ga je brez skrivnih interesov in ta pogled je Mateju omogočil, da je postal to, kar je v resnici bil. Karkoli bi mu Jezus rekel, vse bi storil. "Pojdi za menoj!" Matej ni nič vprašal, temveč je šel za Njim. Nato je naredil pogostitev in tudi na svojem domu čutil na sebi neki popolnoma nov pogled. Farizeji so menili, da se Učitelj pogosto nenavadno obnaša, po njihovem

neprimerno, ko se pogovarja z grešniki, je z njimi, se veseli ... Prvič je Matej rekel, da je prav dobro, da se je rodil, da lahko dela nekaj dobrega. V trenutku, ko ga je Jezus povabil, se je Matej vrnil k sebi, v svoje srce, postal je tak, kot je bil v svojem bistvu.

Zahej je bil nizke rasti. Judje so včasih majhne ljudi silili, da zrastejo vsaj družbeno, če že ne morejo po naravi. Zahejeva zgodba se je zgodila v Jerihi. Luka pravi, da je Zahej zaradi svoje male postave šel na drevo, da bi videl Jezusa. Ko je Jezus prišel na tisto mesto, je rekel, da mora danes ostati pri njem. Zahej je to sprejel brez besed. Jezus je sam pristopil in vse je bilo jasno.

Pogled ljubezni, ki ga je imel/ima Jezus, spreminja vse.

Povzetek pripravila Marta Ciraj

KOTIČEK MLADIH

PAPEŽ SE POGOVARJA Z MLADIMI

Zelo me je presenetil pristop in vsebina pogovora med papežem Frančiškom in 30 tisoč mladimi na špotnem centru v Manili. Sveti papež Janez Pavel II. je v Postojni in na drugih krajih pokazal veliko naklonjenost do mladih, izkazoval jim je svojo osebno bližino, vendar pa se ni spustil v tako neposreden pogovor kot papež Frančišek. Že misel na 27-letno prostovoljko

Cristal, ki je umrla pri nesreči med pripravami na to srečanje, in molitev zanjo, sta pokazali na občutljivost in veličino papeževega srca.

Papež se je zahvalil mladim, da so prišli na srečanje in da se je mogel pogovarjati z njimi ter jih spodbuditi, da bi gradili boljši svet. Tako kot v Postojni so tudi v Manili spregovorili trije mladi. Prva je bila štirinajstletna Jun, ki je bila nekoč deklica na cesti.

Papeža je vprašala, zakaj starši zanemarijo lastne otroke, zakaj mnogi od teh otrok postanejo žrtve mamil ali prostitucije, zakaj Bog to dopušča, in potem padla v jok. Papež je začutil njeno bolečino in ji povedal, da na to vprašanje skoraj ni odgovora. Samo če srce zajoče, če je zmožno sočutja, more nekaj razumeti. To sočutje se razlikuje od tistega, ko ljudem damo nekaj pomoči. Tudi Jezus je jokal ob človeški bolečini in tako mogel razumeti človeške drame in bolečine. Papež je spodbudil mlade, da bi znali jokati s tistimi, ki jočejo: z begunci, s tistimi, ki so ob strani družbe, zavrženi. Določene stvarnosti življenja je mogoče prepoznati samo z očmi, ki so prečiščene z jokom. Spodbudil je mlade, da bi imeli pogum jokati. Zanimivo je, da je nekaj zelo podobnega zapisal naš Ivan Cankar v svojem delu Kurent. Drugi je spregovoril Leandro Santos in vprašal papeža, kako naj človek med tolikimi informacijami, ki jih posredujejo sredstva obveščanja, modro izbira. Papež Frančišek mu je odgovoril, da je treba ogibati nevarnosti, da bi informacije le kopičili, pri tem pa ne vedeli, kako jih uporabiti. To bi pomenilo, da bi mlade spremenili v muzej: vse bi vedeli, ne bi pa znali uporabiti tega znanja. Papež je povedal, da svet ne potrebuje takih mladih, ampak mlade, ki bodo sveti, odprti za izzive Božje

ljubezni, ki preseneča. Informacije postanejo učinkovite le po presenečenju ljubezni. Zopet je uporabil svojo trojko, predlagal je pot treh jezikov: uma, srca in rok. Modrost je skladna uporaba misli, ki jo prejmemo in ki seže do srca ter se potem preoblikuje v delovanje.

Rikki je vprašal papeža, kako naj poteka njihovo prostovoljno delo, ko pomagajo potrebnim. Sveti oče ga je povabil, naj se mladi odprejo in pustijo, da jih ubogi obogatijo s svojim bogastvom. Mnogi pomagajo drugim, ne znajo pa sprejemati tega, kar jim drugi dajo. Mladim je rekel, naj se naučijo beračiti pri ubogih in se zavedajo, da so tudi oni revni.

Na koncu se jim je opravičil, da ni prebral tega, kar je imel napisano ☺. Ampak, je rekel, resničnost presega ideje! In neposredna resničnost tistega dne so bili prav mladi, zbrani ob njem.

Primož Krečič

INTERVJU

MATI NE ODNEHA ...

V toktanem intervjuju, ki ga je pripravil Herman Kocjančič, vam predstavljamo **Dinka Dominika Bizjaka**. To je primorski duhovnik, ki že od samih začetkov spremlja dogajanje v Medžugorju in ga tudi zelo dobro pozna. Vsa ta leta je tudi duhovni vodja romanj v ta kraj. Pomaga pri prevajanju Marijinih sporočil v slovenski jezik, s pokojno gospo Majo Zalar pa sta skupaj pripravljala knjige z medžugorsko vsebino za slovenske bralce.

Gospod Dinko, v Medžugorju smo

vas romarji velikokrat srečevali že v daljnih osemdesetih letih. Se nam lahko predstavite in nam poveste, kaj in kako vas je pritegnilo v Medžugorje?

Sem škofijski duhovnik in trenutno delujem na Krasu v štirih župnijah, bivam pa na Vojščici blizu Komna in Mirna. Lahko rečem, da dogajanja v Medžugorju spremljam že od začetka, vendar nisem bil takoj navdušen in prepričan o vsem, kar se je tam dogajalo. Prvič sem se odpravil na pot februarja 1983, povabil me je moj prijatelj iz Izole,

Kornelij Vidmar. Rekel mi je, da sta bila le dva avtobusa iz Ljubljane pred nami. To me še ni prepričalo, toda radovednost me je gnala naprej. Prvo srečanje z milostnim krajem name ni naredilo posebnega vtisa, vse skupaj je bilo zelo povprečno in me je še bolj zmedlo. Načrtoval sem še kakšno romanje, a za kasnejši čas. Vendar pa je vse več ljudi pritiskalo name in želelo iti v Medžugorje. Že takrat sem se spraševal, kar se sprašujem še danes: kaj romarje žene, kaj želijo videti ali doživeti? Moje zveličanje namreč ni odvisno od Medžugorja! In vendar imam za sabo sto in več romanj v Hercegovino.

Zakaj vas je dogajanje v Medžugorju pritegnilo?

Razmišljal sem: nekaj mora biti na tem, da se v ta kraj zgrinjajo množice

z vsega sveta. Srečeval sem tisoče romarjev, govoril z vidci, s patri, videl na svoje oči čudovita znamenja, zato mi je postajalo vse bolj jasno, predvsem pa razlog Marijinega prihajanja. Počasi, a vztrajno sem se povezoval s krajem, z ljudmi in dogajanjem. Zadeva je postajala vse bolj aktualna in pomenljiva za vse človeštvo in jaz sem bil sredi tega kot majhno orodje, posredovalec teh novic za prenovo Cerkve in vseh ljudi.

Kako ste gledali na vidce in prikazovanja?

Z vidci sem postal prijatelj, spal in jedel sem pri njih doma, spoznaval njihovo poslanstvo, sorodnike itd. Veliko smo se pogovarjali, z njimi sem šel na Crnico ali Križevac. Bil sem na prikazovanjih, ki so jih imeli

doma, v cerkvi in drugod. Lahko rečem, da sem »od blizu« opazoval vse dogajanje. Zdeli so se mi verodostojni, predvsem pa normalni, kar je bil zame pravi čudež ob dejstvu, da so se dan za dnev srečevali z velikimi množicami. Jaz tega ne bi zdržal.

Kako, v primerjavi z začetnim obdobjem, gledate na Medžugorje danes?

V začetku ni bilo vse tako jasno in gotovo. Počasi sem se prebijal skozi dogajanje in se vse bolj utrjeval v veri v avtentičnost (pristnost) prikazovanj. Bil sem duhovni vodja številnih romanj, prevajal Marijina sporočila, doživljal spreobrnjenja in ozdravljenja mnogih, sodeloval s tamkajšnjimi patri itd. Danes se

največ ukvarjam z Marijinimi sporočili in sem v skrbeh, ker se tako malo odzivamo na to, kar je nebeško. Marija govori že 33 let, mnogo ljudi pa sploh še ne ve, zakaj in kaj! Čas pa neusmiljeno teče!

Ali se v življenju ljudi, ki obišejo Medžugorje, opazi kakšna sprememba? Kako jo vidite vi kot duhovnik in spovednik?

Vsekakor je velika razlika v njih. Postanejo bolj goreči, bolj aktivni verniki, več sodelujejo po župnijah, hodijo na molitvene skupine, se večkrat spovedujejo itd. Vendar je treba reči, da taki niso postali takoj, ampak postopoma. Proces opažam tudi sam pri sebi. Še vedno nisem tak, kot bi moral biti, in še veliko bolj bi si moral prizadevati za izpolnjevanje

Marijinih sporočil. To je proces, tolaži me, da sem ga vsaj začel.

Nam lahko poveste kako zanimivo zgodbo z vaših romanj v Medžugorje?

Teh je zelo veliko, za celo knjigo! Npr. kako sva bila na Križevcu z Ivanom, kjer sva oba ždela mokra pod oltarjem ob 2.30 ponoči, potem ko je tam imel videnje ... Neki romar se je izgubil, naletel pa je na nekoga prav iz naše hiše in tako spet našel »dom« ... Nekoč sem v Ljubljani na železniški postaji pozabil torbico z vsemi dokumenti in denarjem, povrhu vsega sem šel še z Italijani kot prevajalec (za časa Jugoslavije); čeprav brez dokumentov, sem srečno prispel domov brez težav, čeprav bi

lahko bile zelo hude ... Bil sem priča pravim spreobrnjenjem, helikopterju, ki je padel na tla na mojo »prošnjo«, ker je izvajal manever par metrov nad nami na Križevcu. Tam sem tudi »spal« s kačo pod glavo itd.

Ste mogoče bili pri kaki izredni zadevi, čudežu ali nadnaravnemu pojavu?

Slišal sem za čudeže že na začetku, prav tako za »izredne pojave«. Tega je bilo veliko. Tudi sam sem marsikaj videl in doživel, npr. izginjanje križa na Križevcu in pojav bele meglice namesto njega, dvojni snop žarkov s Križevca proti cerkvi, vonj Marijinega povečanelega telesa na kar petih mestih in ob različnih časih, pa velikega goloba na nebu, ki se je

razcepljal v manjše, hostijo v soncu itd.

Kako po vseh svojih letih duhovništva gledate na sadove Medžugorja?

Sadovi so ogromni! To se je videlo že na začetku: majhno drevo je začelo rasti in sedaj je res veliko. Proces teče naprej in Mati ne odneha. Danes je ogrožen mir na svetu, zato Kraljica miru neprestano poziva k miru, spreobrnjenju, kliče po prenovi vere, Cerkev, sveta. Uči nas živeti po evangeliju. Medžugorski romarji so po svetu ustanovili veliko molitvenih skupin, radijske in televizijske postaje, revije, potovalne agencije, duhovne vaje za duhovnike in romarje, prevajajo se Marijina

sporočila itd. Gre za majhen procent v svetu, a za pomembno vlogo teh pogumnih pričevalcev.

Bi mogoče podali še kakšno pričevanje, morda za tiste, ki še dvomijo?

Nekateri so bili dvomljivci že na začetku in danes jih je tudi še precej. Ne smemo jim zameriti: še niso spoznali Božje ljubezni! Medžugorsko dogajanje je tako veliko, da govori samo po sebi. Letno ta kraj obišče več kot milijon ljudi, mnogi so ozdravljeni, veliko se jih spreobrne, veliko se jih prvič sreča z vero, drugi s Cerkvijo, z evangelijem itd. Danes ima svetovni vpliv. Nihče ne more zaustaviti tega Božjega načrta. Lahko se samo čudimo, kako

se stvar razvija, ne da bi stali za tem reklama, denar, oblast! Večkrat rečem romarjem: vi hodite v Medžugoje, jaz pa živim z njim! Ne bojmo se Medžugorja, bolj se bojmo tega, da bi šli mimo njega!

Kaj bi rekli, kaj nas čaka v prihodnje?

Dejansko je to glavno vprašanje Medžugorja. Če ne bomo slišali in uresničevali sporočil, bo to za nas usodno! Morda bo tu Marija zaključila, kar je v Fatimi začela. Še je čas, da nekaj naredimo za planet in človeško vrsto! Ali ni to dovolj za razumne ljudi, ki bi radi preživeli? Ali je kaj boljšega od večnega življenja?

G. Dinko, najlepša hvala za Vaš čas in Vaše pričevanje.

PRIČEVANJE

KAKO REŠEVATI DUŠE?

V Novi zavezi beremo priliko o talentih. Preden gre na pot, gospodar pokliče k sebi tri služabnike. Prvemu da pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega. Ko se vrne s potovanja, hoče vedeti, kaj so z njimi naredili. Služabnik s petimi talenti jih je pridobil še pet, služabnik z dvema še dva. Tretji služabnik pa je zakopal svoj talent v strahu, da bi ga izgubil. Gospodar je bil jezen na tega služabnika, ker se ni potrudil, da bi kaj pridobil, zato ga je odpustil. (prim. Mt 25,14–30)

Mnogi se iz Medžugorja vračamo z močnimi notranjimi občutki in potrebo po oznanjevanju. Podobno je bilo z učenci, ki so si po prihodu Svetega Duha zelo želeli iti v svet in govoriti o Jezusu. Hoteli so reševati izgubljene duše in so temu posvetili svoja

življenja. Nekaj takega se je zgodilo na mojem prvem romanju v Medžugorje leta 1989. Takrat sem dvakrat srečal zame najbolj nenavadno ženo, Agnes. Najbolje mi jo je opisal diakon, ki je potoval z nami: "Michael, to je najsvetejša žena, kar sem jih kdaj srečal!"

Zadnji dan mojega prvega romanja sem se boril sam s seboj. Medžugorje me je tako spremenilo, da nisem hotel oditi. Vodja romanja, duhovnik Kelly, je zadolžil nekoga, da mi je sledil na vsakem koraku, kajti vedel je, da bo avtobus iz Medžugorja odpeljal brez mene, če me ne bo imel na očeh. Vsak poskus, da bi se pripravil na odhod, je propadel, dokler nisem spet srečal Agnes. Ta nenavadna žena mi je na uho zašepetala, da moram iti domov in širiti

sporočilo. Nisem imel pojma, kaj to pomeni, vendar sem bil pomirjen in končno pripravljen, da odidem.

Takrat nisem slutil, kaj se bo razvilo iz tega. Agnes je imela prav. Moral sem se vrniti domov in širiti sporočilo, tako kot tisoči drugih medžugorskih romarjev. Ugotovil sem, da to oznanjevanje spreminja življenje. Postavil sem spletno stran Medžugorje USA in na tak način sporočilo Medžugorja začel širiti po svetu. Dobival sem elektronska sporočila o tem, kako spletna stran vpliva na obiskovalce in spreminja njihova življenja. Danes popolnoma razumem, kaj je Agnes mislila s tem, da se moram vrniti in širiti sporočilo.

Iz mojih doživetij sem se naučil, da je Bog gospodar in da On kliče služabnike k sebi. Tudi jaz sem bil tako poklican v Medžugorje in bil tam priča dogodkom, ki so spremenili moje življenje. Besede gospe Agnes ob odhodu lahko primerjam gospodarjevemu dejanju iz prilike o talentih. Vprašanje je, ali bomo pridobili nov talent (pričevali v upanju, da bomo rešili kakšno dušo) ali bomo zakopali milosti in čudeže, ki nam jih je dal Bog. Obdržati milosti in čudeže zase in ne narediti »dobička«, pomeni storiti enako kot služabnik, ki je zakopal svoj talent. Kadar se nas Bog dotakne z željo, da bi dosegli izgubljene duše, moramo pričevati in ne zakopati tega, kar nam je dal Bog.

Rad bi z vami delil dogodek, ki sem ga doživel. Tega ne pripovedujem zato, da bi mislili o meni, da sem dobra oseba, ker vem, da brez Boga ne bi bil to, kar sem. Ob tem mi pridejo na misel

odlomki o ljudeh, ki jih je Jezus ozdravil in poslal, da se pokažejo starešinam cerkve – da bi pričevali. Tudi jaz bom zgodbo povedal zato, da bi spodbudil druge, da s svojimi talenti pridobijo nove talente (izgubljene duše) za Gospoda.

Pozimi 2007 se je meni neznani Jed želel srečati z menoj. Prosil me je, da mu prinesem knjigo o Medžugorju, ki sem jo napisal. Fant je bil star dobrih 20 let. Bil je nezaposlen in je živel v pomanjkanju. Med pogovorom sem o njem izvedel zelo malo. Večinoma sem odgovarjal na njegova vprašanja o Medžugorju, Mariji in pričeval. Nenavadno se mi je zdelo, da nima rožnega venca, zato sem ga povabil domov, mu dal rožni venec in knjižico z navodili za to molitev. Dobra dva meseca po srečanju mi je pisal in mi sporočil, kako je v tem času imel možnost poslušati vidca Ivana in pričevanje enega od medžugorskih romarjev. Odločil se je tudi za vstop v katehumenat in začel redno obiskovati pripravo na prejem zakramentov. Dobil je tudi službo.

Jedova zgodba nam potrjuje, kako lahko bežno srečanje in pričevanje vplivata na človeka, ki ga sploh ne poznamo. Če se odločimo, da ne bomo zakopali tega, kar nam je podaril Bog, lahko s svojimi pričevanji pridobimo nov talent za Gospoda.

Vir:

www.medjugorjeusa.org/testimonyjed.htm

Prevod in priredba: A. S.

Tokrat med pričevanji objavljamo pismo naše bralke, ki je samo po sebi zelo zgovorno.

PISMO BRALKE

Spoštovani!

Prišel je trenutek, ko vam moram pisati, čeprav tega doslej nisem hotela in sem se notranjemu glasu, ki me je k temu spodbujal, upirala. Sem vaša bralka. Enkrat avgusta lani sem vam pisala in se jezila, ker že več let niste upoštevali moje odjave revije. Noč po tistem, ko sem oddala pismo, pa se mi je zgodilo nekaj težkega in sem izgubila več, kot če bi vam za dve leti poslala dar za revijo Mir. Bila sem pretresena, v trenutku sem vedela, da sem naredila napako. Gospa v Medžugorju mi je namreč v zadnjih sedmih letih neizmerno veliko dala, jaz pa hočem stran od nje. Namesto da bi v pričevanje napisala vsaj nekaj od tistega, kar sem doživela, sem odjavila revijo. Sedaj mi je žal in zato vam bom napisala, kaj se mi je zgodilo že na prvem romanju v Medžugorje.

Dve leti sem oklevala, preden sem po nebeškem posredovanju le šla na pot. Bil je 25. marca 2008. Bil je sneg in težka vožnja po stari cesti ... Vso pot mi je bilo zelo slabo. Ves dan nisem skoraj nič jedla ne pila. Ko smo se ob poti ustavili, sem govorila z dvema ženskama in ju vprašala, ali sta že kaj doživeli v Medžugorju. Ena je rekla, da je bila že devetkrat, pa da ni nič doživela. Druga pa mi je rekla, da je tam ozdravela od raka na prsih. Ko je govorila, sem jo gledala v oči. Verjela sem ji, kajti v njenih očeh je bila neka svetloba, ki me je privlačila.

Končno smo prispeli. Prvo presenečenje: vsepovsod po poti je bil sneg – kot božična pravljica, tukaj pa neverjetno: toplo, vse v cvetju, nič snega. Stanovali smo pod Crnico. Ob prihodu smo se prerekali, kje bo kdo in s kom v sobah. Ves čas je gospodar ponujal sobo za enega. Prav nihče pa je ni hotel sprejeti. Zasmilil se mi je ta človek, pa sem se javila, da bom jaz v njej. Bom pač sama, saj sem tudi doma sama (vsaj počutim se velikokrat tako, čeprav imam veliko družino). Sobica je bila čisto majhna, ozka, z majhnim oknom, skozi katerega se ni videlo nikamor, pa še mrzlo je bilo v njej. Mislila sem si: saj nisem prišla sem zato, da bi uživala! Šla sem zato, ker sem morala iti, čeprav še sama nisem vedela zakaj.

Potem ko sem se namestila, sem šla pogledat, kje so drugi. Nikjer ni bilo nikogar. Bil je samo gospodar. Vprašala sem ga, kje so ostali, pa

mi je rekel, da so se z avtobusom odpeljali v cerkev. Bila sem prvič, izgubljena, ničesar nisem vedela, poznala. Ta gospodar je to videl, čeprav mu nisem nič rekla, in mi je ponudil, da me on pelje v cerkev s svojim avtom. Bila sem mu hvaležna, da se me je usmilil. Pripeljal me je na parkirišče do avtobusa, kjer so bili ostali presenečeni, ko so me zagledali. Skupaj smo šli v cerkev.

Toda groza, v cerkvi je bila nepopisna gneča. Nekako sem se prerinila v bližino Marijinega kipa. Nenadoma sta me grozno začela boleti grlo in vrat. Bila je bolečina, ki se je da opisati. Mislila sem, da bom umrla, da je konec z mano. Sline sploh nisem mogla pogoltniti ... in od strašnih bolečin mi je pot tekkel v curkih po obrazu in telesu. Če ne bi bilo tam toliko ljudi, bi se verjetno zrušila, tako pa so me drugi držali pokonci. Bili smo kot vžigalice v škatlici. Zaradi bolečin v grlu in vratu nisem mogla ne moliti ne peti. Edino, kar sem lahko storila, je bilo, da sem naštela 42 duhovnikov pri oltarju. Če ne bi bilo takšne gneče, bi že zdavnaj odšla ven, tako pa sem trpela dve uri. Ko sem stopila iz cerkve, je bolečina v trenutku nehala. Bila sem kot nov človek. Nič me ni bolelo. Bila sem tiho, nikomur nisem ničesar omenila, saj si niti sama nisem znala razložiti, odkod in zakaj taka bolečina v cerkvi.

To sem ugotovila šele po nekaj mesecih. Preden sem šla v Medžugorje (mesec ali dva prej), sem po radiu poklicala vedeževalko. Vse mi je »ugotovila«, vse bolezni, ki so me pestile, napovedala pa mi je bolezen v vratu. Res so se po enem mesecu začele težave, dušilo me je. Šla sem k zdravniku in ugotovili so, da mi ščitnica ne dela v redu. Po Medžugorju sem morala po nekaj mesecih ponovno na pregled in takrat so ugotovili, da je moja ščitnica zdrava in da mi ni potrebno več jemati tablet. Šele tedaj sem se zavedela, zakaj me je tako bolelo v cerkvi v Medžugorju. Vedeževalka in hudič po njej sta mi to naredila, Marija pa mi je izprosila ozdravljenje in mi dala vedeti, da sem zelo grešila, ko sem poklicala vedeževalko. Bilo mi je popolnoma jasno, kot da bi spregledala.

Trideset let sem hodila okrog vedeževalcev, namesto da bi šla k Mariji, k Jezusu, k Bogu. Hudo sem grešila. To je eden od sedmih čudežev, ki sem jih doživela na svojem prvem romanju.

Hvala Bogu za Medžugorje, ki nas, grešnike, kliče in rešuje pred pogubljenjem.

Marija G.

Vabiš me k spreobrnjenju

Gospod, vabiš me, da se Ti pridružim na poti v Jeruzalem,
zato me obdajaš z ljubeznijo, da bi mogel narediti odločilni korak.
Posekati moram stare verige mnogih svojih ujetosti
in se odpovedati slepim prividom neresnične sreče.
Pokaži mi svojo bližino in prežemi mi voljo,
da bom resno sprejel tvojo besedo in zakričal po rešitvi.
Predvsem pa mi daj moči,
da ne bom zbežal iz tistih bolečih trenutkov,
ko se bom iskreno videl pred Tvojo usmiljeno ljubeznijo,
ki bo spremenila duha mojih misli in dejanj.

Gospod, samo Ti moreš zares spremeniti moje srce,
da bo začelo biti v svojem pravem ritmu,
samo Ti mi moreš odpreti oči,
da bodo gledale s Tvojim pogledom.
Daj, da se bom vrnil k Tebi z vsem srcem,
in zapustil brezčutno lenobo svoje sebičnosti,
da bom zahrepenel po miru notranje predanosti
in po svobodi, v kateri mi prihajaš naproti.
Obnovi moje potlačene moči in sposobnosti.

Postil se bom, da bom poglobil lakoto po Tebi!
Marsikdaj se najedam z mnogimi stvarmi,
toda bistveno mi manjka, čutim praznino.
Naj v tišini srca spoznam, kako potrpiš z mano
in me še vedno ljubiš
kakor v prvem trenutku mojega življenja.
Pošlji mi na pot svojo Mater Marijo,
da bo materinska bližina njene ljubezni
pomagala ponovno odkriti moj pravi obraz.

Primož Krečič

VIDCI GOVORIJO

Jakov Čolo (2/5) V SREDIŠČU NAŠEGA ŽIVLJENJA ...

Tukaj nas Gospa uči, tukaj, v Medžugorju, je Gospejina šola. Gospa nam je na začetku svojih prikazovanj dala tudi svoja sporočila. Poklicala nas je, da živimo pet kamnov: molitev, spreobrnjenje, mir, post, sveto mašo. Bil sem otrok, star deset let. Vprašal sem se, ali bom lahko kdaj to živel, ali bom lahko vse to uresničeval v svojem življenju; razumel sem pa eno stvar: če resnično ljubiš nekoga, kot sem jaz začel ljubiti Gospo, kot sem začel ljubiti Jezusa, ni nič težko, istočasno pa nam Gospa govori: »*Dragi otroci, odprite svoja srca, ostalo bom storila*

jaz sama.«

Resnično, v tem kraju bi vsi morali reči svoj DA Gospe, morali bi ji reči: »Danes, Gospa, želim s teboj začeti novo življenje. Od danes želim postaviti tvojega Sina v naša življenja, naj bo On na prvem mestu.« Gospa nas vabi, da vsak dan molimo. Vabi nas k molitvi rožnega venca. Kaj pa je pomembno v molitvi? Gospa vedno posebej poudarja, naj bo naša molitev molitev s srcem.

Pa še ena pomembna stvar: mi bi radi imeli odgovore na vsa vprašanja, ki se nam v življenju postavljajo.

Romarji, ki prihajajo v Medžugorje, mi postavljajo različna vprašanja. Vsi bi želeli nekaj vedeti. Postavljajo mi vprašanja, na katera jaz sploh ne morem odgovoriti. Gospa pa nas uči in pravi: *»Molite – in v molitvi boste spoznali odgovore, ki jih iščete.«*

Gospa nas kliče, da molimo v svojih družinah, da v svojih družinah postavimo Boga na prvo mesto; šele ko je Bog v naših družinah, namreč naše družine lahko postajajo resnično svete. Gospa je mnogokrat ponavljala: *»Želim, da ste sveti, da so vaše družine svete družine.«* Kaj bi moglo bilo lepše kot to, da mladi

pridejo iz Medžugorja in doma svojim staršem rečejo: *»Želim moliti skupaj z vami! Od danes naprej želim postaviti Boga v našo družino! Od danes želim, da je v naši družini čas za Boga.«* To bi bil najlepši dar, ki bi ga lahko dali Gospe.

(Glasnik Mira št. 1/2013. Prevod: P. Černivec)

Iščeš sebe? Iščeš sebi podobne?
Ljudi, ki so radi veseli?
Ki imajo razlog za pogum?
Pridi na

MLADIFEST SLOVENIJA

14. marca 2015 se bo prvič v Sloveniji zgodil Mladifest, festival vseh mladih, po letih in po srcu ☺.

V ljubljanski župniji Dravlje nas bodo prijazno sprejeli pod streho svoje moderne cerkvene stavbe. Na njihovi spletni strani piše, kako do njih. Ker nam je ta cerkev morda malo manj znana, prepisujemo (skoraj ☺):

KAKO DO NAS

Po severni obvoznici peljite v smeri proti Kopru. Izberite **izvoz Ljubljana-Dravlje** in zavijte desno na Celovško cesto. V prvem semaforiziranem križišču zavijte levo in nato v naslednjem semaforiziranem križišču zavijte desno.

Če prihajate k nam **po južni ljubljanski obvoznici**, glejte smer Kranj. Izberite **izvoz Ljubljana-Dravlje** in pri semaforju zavijte levo na Regentovo cesto. V

semaforiziranem križišču zavijte desno in nato pri naslednjem semaforju zavijte levo.

Dosegljivi smo tudi vsem, ki za vožnjo koristite avtobus/vlak in **mestni potniški promet**. V naš konec vozijo linije št. 1, 1B, 1S, N1, 7, 7L in 25.

Izstopite na postaji Dravlje. Če se pripeljete z avtobusom št. 7/7L, pa izstopite na postaji Plešičeva.

Če uporabljate GPS napravo, za pot do nas vtipkajte naslednje koordinate:

N 46°04.930'
E 014°28.337'

Vir in več informacij:

<http://www.zupnija-dravlje.si/o-zupniji/kje-smo/kako-do-nas>

Program se bo začel ob 9.00, nikakor ne gre zamuditi pričevanj v

nadaljevanju, vrhunec srečanja bo sveta maša ob 12.00, sledilo bo še prijetno druženje in prijateljevanje ob malici iz nahrbtnika.

Če se bojiš, da bi bil/-a sam/-a, pripelji s sabo še prijatelja /prijateljico. Ali pa sošolca/sošolko. Pa tudi sosedge so dobra družba! ☺

Pridi!

Mati Marija nas z veseljem pričakuje!

Pripravljalna skupina
Mladifesta Slovenija

POSTNI ČAS – ČAS SPOZNAVANJA SAMEGA SEBE

Ko so bili rešeni suženjstva in med hojo skozi puščavo so Izraelci, izvoljeno ljudstvo, spoznavali Božjo ljubezen in svojo krhkost. Pred nami pa je štiridesetdnevna pot do velike noči. Naj nas na tej poti spremljajo misli iz nadaljevanja.

Post

Spomnimo se! Kraljica Miru nas kliče:

»Postite se ob sredah in petkih.«

»Postite se ob kruhu in vodi.«

»Postite se s srcem.«

»Nocoj vas posebej kličem, da bi v postnem času častili rane mojega Sina, ki jih je dobil z grehi te župnije« (22. 3. 1984). »Želim, da bi ljudje te dni molili z menoj, in to čim več! Naj se strogo postijo ob sredah in petkih. Naj vsak dan molijo vsaj tri dele rožnega venca: veseli, žalostni in

častitljivi del« (14. 8. 1984). »Posebej se postite zato, ker boste s postom dosegli in mi naredili veselje, da se uresniči celoten načrt, ki ga ima Bog z Medžugorjem« (26. 9. 1985). »Ta postni čas je za vas posebna spodbuda za spremembe. Začnite ta trenutek. Izključite televizor in pustite vse stvari, ki za vas niso koristne. Dragi otroci, vabim vas, da se začnete spreobračati. Izkoristite ta čas« (13. 2. 1986). »V drugem sporočilu postnega časa vas vabim, da bi obnovili molitev pred križem. Dragi otroci, jaz vam dajem posebne milosti, Jezus pa s križa posebne darove. Vzemite jih in uporabljajte! Premišlujte Jezusovo trpljenje in se v življenju združite z Njim« (20. 2. 1986). »Danes vas kličem, da bi postni čas preživeli z malimi žrtvami. Hvala za vsako žrtev, ki ste mi jo darovali« (13. 3. 1986).

Kaj je post in kaj ni post?

- Post ni odrekanje (npr. od mesa, še posebej, če se odpovem mesu, jem pa okusno in drago ribo).
- Post je življenje s kruhom in vodo.
- Ko se postim, se ničemur ne odrekam, ampak izberem kruh in vodo.
- Post je molitev duše in telesa.

Kako se postiti?

- Posti se z vsemi čutili.
- Dotik: Lomi kruh ... občuti ga ... To nas spominja na evharistijo, na lomljenje kruha ... Ko ga lomiš, moli

(v sebi ali tiho): Jezus, ti si kruh življenja ...

- Okus: Počasi jej in pij ...
- Pravilo je: Kruh piti, vodo pa jesti ... Dvajset do tridesetkrat prežveči kruh. Vodo nekoliko sekund zadrži v ustih, okušaj jo ...
- Sluh: Ko lomiš kruh in piješ vodo, poslušaj ... vadi se v tišini, poslušaj zvoke v naravi ...
- Vid: Glej kruh, vodo ... Opazuj vse okrog sebe ... posebej naravo, drevje, cvetje ...
- Gospa je rekla: »Pojdite v naravo in odkrivajte Boga Stvarnika ...
- Vonj: povohaj kruh, vodo (čaj), občuti vonjave v naravi ...

Ali nas post dela agresivne?

Nekdo je na seminarju posta in molitve vprašal p. Slavka Brabarića: »Ko se postim, sem agresiven, nervozen, jezim se na družinske člane. Ali je to smisel posta? Bi bilo bolje, če se ne bi postil in bil miren ter bi tudi v družini bil mir?« P. Slavko mu je odgovoril: »Najbolje bi bilo, da se postiš in nisi nervozen ... Če bi bili nervozni samo tisti, ki se postijo, tedaj bi bilo zelo malo nervoznih ljudi na svetu ... Post ni vzrok tvoje nervoze, ampak se tvoja nervoza pokaže v postu ... Zavedaj se svoje nervoze, opazuj jo in poskušaj spoznati, kaj je razlog zanjo ...«

Jezus in post

Tedaj je Duh odvedel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal. Ko se

je postil štirideset dni in štirideset noči, je postal naposled lačen (Mt 4,1–2). »Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust« (Mt 4,4). Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili« (Mt 6,25). »Kadar se postite, se ne držite čemerno kakor hinavci; kazijo namreč svoje obraze, da pokažejo ljudem, kako se postijo. Resnično, povem vam: Dobili so svoje plačilo. Kadar pa se ti postiš, si pomazili glavo in umij obraz. Tako ne boš pokazal ljudem, da se postiš, ampak svojemu Očetu, ki je na skritem. In tvoj Oče, ki vidi na skritem, ti bo povrnil« (Mt 6,16–18). Janezovi učenci in farizeji so se postili. K Jezusu so prišli neki ljudje in mu rekli: »Zakaj se Janezovi učenci in učenci farizejev postijo, tvoji učenci pa se ne postijo?« Jezus jim je rekel: »Ali se morejo svatje postiti, ko je ženin med njimi? Dokler imajo ženina med seboj, se ne morejo postiti. Prišli pa bodo dnevi, ko jim bo ženin vzet, in takrat, tisti dan, se bodo postili« (Mk 2,18–20).

Kdo si?

Neka žena je bila na smrtni postelji. Nenadoma je imela občutek, da je vzeta v nebesa in da se nahaja pred sodnim stolom. »Kdo si ti?« jo je vprašal Glas. »Županova žena,«

odgovori ona. »Nisem te vprašal, čigava žena si, ampak kdo si?« »Sem mati štirih otrok.« »Nisem te vprašal, čigava mati si, ampak kdo si?«

»Učiteljica.« »Nisem te vprašal, kaj si po poklicu, ampak kdo si?« Tako je šlo naprej. Noben odgovor na vprašanja, kdo je ona, ni bil pravilen. »Kdo si? »Sem kristjanka.« »Nisem te vprašal, katere vere si, ampak kdo si ti?« »Jaz sem tista, ki sem vsak dan šla v cerkev in vedno pomagala ubogim in potrebnim.« »Nisem te vprašal, kaj si delala, ampak kdo si ti?« Očitno je, da je padla na izpitu – in bila je vrnjena na zemljo. Ko je okrevala od bolezni, se je odločila, da spozna, kdo je.

Postni čas – to je čas izhoda iz suženjstva in čas hoje k svobodi. Začni tudi ti svoj izhod iz suženjstva v sebi in začni iskati sebe, svoj resnični jaz.

P. Marinko Šakota, Glasnik mira
3/2012

(Prevod in priredba Petra Černivec)

POBUDA 40 DNI ZA ŽIVLJENJE

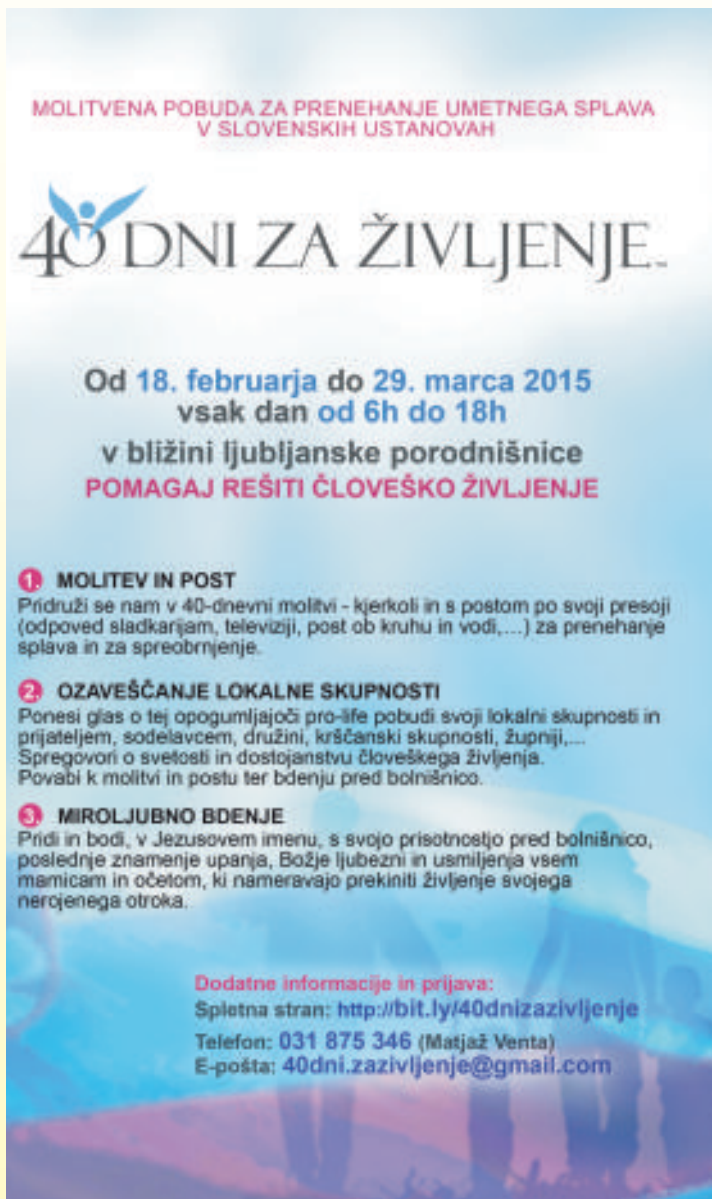
40 DNI ZA ŽIVLJENJE je mednarodna ekumenska pobuda, mirna pro-life iniciativa za kulturo življenja, za rešitev nerojenih in za zaščito žensk pred ranjenostjo zaradi umetnega splava. Poteka vsako leto dvakrat, spomladi in jeseni, sestavljajo pa jo trije ključni elementi:

- molitev in post,
- ozaveščanje lokalne skupnosti,
- mirno bdenje pred klinikami za splave ali na kakem drugem javnem mestu.

Več informacij in podrobnosti o tem na: <http://bit.ly/40dnizazivljenje>

V letu 2015 se tej pobudi pridružujemo tudi Slovenci, skrb za izvedbo ima Zavod BOŽJI OTROCI. Prosili so nas za objavo njihovega plakata v naši reviji, kar z veseljem storimo. Če namreč ob vsebini pobude pomislimo na vsebino sporočil Kraljice miru v Medžugorju, ugotovimo, da gre pravzaprav za tiste stvari, na katere nas Marija ves čas spominja.

Post je pred vrati, pridružimo se po svoji presoji in močeh.

**MOLITVENA POBUDA ZA PRENEHANJE UMETNEGA SPLAVA
V SLOVENSKIH USTANOVAH**

40 DNI ZA ŽIVLJENJE.

**Od 18. februarja do 29. marca 2015
vsak dan od 6h do 18h**

**v bližini ljubljanske porodnišnice
POMAGAJ REŠITI ČLOVEŠKO ŽIVLJENJE**

1. MOLITEV IN POST
Pridruži se nam v 40-dnevni molitvi - kjerkoli in s postom po svoji presoji (odpoved sladkarijam, televiziji, post ob kruhu in vodi,...) za prenehanje splava in za spreobrnjenje.

2. OZAVEŠČANJE LOKALNE SKUPNOSTI
Ponesi glas o tej opogumljajoči pro-life pobudi svoji lokalni skupnosti in prijateljem, sodelavcem, družini, krščanski skupnosti, župniji,... Spregovori o svetosti in dostojanstvu človeškega življenja. Povabi k molitvi in postu ter bdenju pred bolnišnico.

3. MIROLJUBNO BDENJE
Pridi in bodi, v Jezusovem imenu, s svojo prisotnostjo pred bolnišnico, poslednje znamenje upanja, Božje ljubezni in usmiljenja vsem mamiciam in očetom, ki nameravajo prekiniti življenje svojega nerojenega otroka.

Dodatne informacije in prijava:
Spletna stran: <http://bit.ly/40dnizazivljenje>
Telefon: 031 875 346 (Matjaž Venta)
E-pošta: 40dni.zazivljenje@gmail.com

+ KREŠIMIR ŠEGO (1950–2014)

V Medžugorju je 9. decembra 2014 umrl Krešimir Šego, glavni urednik informativnega centra MIR Medžugorje in glavni urednik revije Glasnik mira.

Rodil se je v Medžugorju na god Lurške Matere Božje, 11. februarja 1950, kot deveti otrok. Takrat so bili težki časi. Vladala sta lakota in revščina. Šolal se je v Medžugorju, Čitluku in Sarajevu, kjer je tudi

diplomiral. Delal je kot novinar v Sarajevu in kot gimnazijski profesor v Čitluku. Ko si je ustvaril družino, se je vrnil v Medžugorje. Bil je tudi književnik, pisal je pesmi, eseje in kritike. Tudi o Medžugorju je napisal štiri knjige.

Ko so se pričela Marijina prikazovanja, je vse pozorno spremljal in doumel njihovo resničnost. Takrat se je odločil urejati

mesečnik Glasnik mira in bil njegov glavni urednik vse do zadnjega. Vložil je veliko truda v to, da je dobil dobre sodelavce in dopisnike in da je imel vedno dovolj gradiva s primerno vsebino za izdajo številke, ki se je pripravljala za tisk. Revija je dosegla zavidljive uspehe.

Tudi na informativnem centru MIR Medžugorje je dokazal, da je izredno sposoben. Kot dobremu novinarju so mu ponudili mesto na Radiu Mir Medžugorje. Bil je odličen sodelavec, ki je znal vsakemu prisluhni, svetovati in pomagati! Najbolj se je izkazal v času vojne. Po svetu je širil Marijina sporočila, pri čemer je našel tudi ljudi, ki so bili pripravljeni pomagati in organizirati pomoč ljudem v stiski. Veliko je naredil tudi

za Majčino selo, kamor so pripeljali partizanske sirote oz. otroke brez staršev.

Bil je globoko veren človek, ki se je Bogu znal zahvaljevati za vse, kar mu je bilo dano v življenju. Neizmerno ga bo pogrešala njegova družina, prav tako tudi sodelavci in prijatelji. Kljub bolezni je do konca urejal revijo in skrbel, da je pravočasno izšla.

HVALA, Krešo, za ves Vaš trud in delo, ki ste ga vestno opravljali, prav tako pa tudi za zgled, ki ste nam ga dali! Naj Vam bo Bog pravičen sodnik, Kraljica miru pa naj bo Vaša zagovornica pri svojem Sinu in naj Vam izprosi bogato večno plačilo.

Marinka Turina

PAPEŽ NA POTI

MARIJA, MATI MIRU IN SPRAVE

Papež Frančišek je v Šrilanki 14. januarja obiskal tudi Marijino božjepotno središče Madhu na severu države. To je v tistih krajih, kjer so se v osemdesetih letih prejšnjega stoletja bili posebej siloviti boji med vladnimi silami in tamilskimi uporniki. Tamkajšnji ljudje so se počutili najbolj varne pri Mariji. Zato so se med boji številni zatekali v

bližino svetišča, pa tudi vanj. Okrutnosti, divjanja in maščevanja ni bilo mogoče ustaviti, vojskujoči se strani pa sta spoštovali nedotakljivost svetega kraja. Območja, kjer naj utihne orožje. Čutili sta, da sredi neobzdanega sovraštva mora biti nekje pribežališče, kamor se človek lahko zateče v najgloblji stiski. Ko ne ve več nikamor drugam, čuti, da ga bo Marija varovala.

Koliko prošelj k Božji Materi je bilo izrečenih v Madhuj v Šrilanki? Koliko trpljenja povzročene, ker so se Singalezi in Tamili v letih od 1983 do 2009 »pogovarjali« le z orožjem v roki, in so menili, da bo zmagal tisti, ki bo močnejši z njim? Ta varljivi občutek dobro poznajo tisti, ki začno kakšen boj, so nasilni, skušajo drugega prepričati z vsemi mogočimi dokazi. Dobro obvladajo to logiko, kruto igro, žanjejo uspehe z njo. A le za kratek čas! Spomnimo se Jezusovih besed: » ...vsi, ki primejo za meč, bodo z mečem pokončani" (Mt 26,52). Zgodovina pozna velike vojskovodje in imperije. A na koncu je zmagala beseda, ki je bila na začetku videti najmanj prepričljiva, zmagal je zgled ubožca, zgled po krivem trpečega in bogaboječega človeka. V Šrilanki je tako zmagala beseda tamkajšnjega novega svetnika Jožefa Vaza (1651–1711), ki je več kot dvajset let pogumno oznanjal evangelij, pomagal umirajočim, opravljal duhovniške dolžnosti.

Tudi v Medžugorju je zmagala beseda preprostih vidcev zoper tedaj še močne jugoslovanske komunistične oblasti in vse druge, ki so jo hoteli zatreti že v kali. A uničiti je ni bilo mogoče, ker je bila to beseda same Božje Matere in njenega Sina. V Madhuj pa je papež Frančišek spregovoril kratke, a močne besede miru in »globoke sprave«: »Mnogi ljudje s severa in z

juga so bili umorjeni v letih strašnega nasilja in prelivanja krvi. Noben prebivalec Šrilanke ne more pozabiti tragičnih dogodkov, ki so povezani prav s tem krajem. Pravo obžalovanje in resnično skesanost pa lahko izkusimo šele tedaj, ko v luči križa spoznamo, kako hudega zla smo sposobni ljudje. Sedaj moramo skesani stopiti drug k drugemu, ponuditi in iskati resnično odpuščanje. V tem našem zahtevnem prizadevanju za odpuščanje in mir je Marija stalno tukaj, da nas opogumlja, vodi in usmerja.«

Kako si seči v roke po tako hudih zločinih? Tudi v Sloveniji – po vojnih in povojnih obračunavanjih? To je mogoče le v duhu ljubezni, s srcem, pripravljenim na odpuščanje, razumom, ki vidi prek puškega kopita, ki spoštuje vero in prepričanje drugega. Ki se zna ustaviti, ker ve, da sta človeška oseba in njeno dostojanstvo sveta, nedotakljiva stvar ...

Preživeli bomo, če bomo zmogli v drugem človeku videti in spoštovati od Boga hoteno in ljubljeno bitje, če ne bomo položili roke nanj in na njegov sveti kraj, pa tudi nase ne.

Jožef Pavlič

NA OBISKU PRI G. NADŠKOFU STANISLAVU ZORETU

Nekateri člani Društva Mir Slovenija in uredništva naše revije smo 26. januarja 2015 bili na posebnem obisku oz. sprejemu. Zbrali smo se malo pred poldne pri stolnici v Ljubljani, da smo ob 12. uri bili na nadškofiji, kjer nas je sprejel naš nadškof Stane Zore. Izrekel nam je dobrodošlico, nato pa nas je poslušal, ko smo mu v prijetnem ozračju predstavili delovanje revije Mir – Odmev Medžugorja od njenih začetkov do danes.

Predstavili smo mu tudi delovanje društva in spregovorili o romanjih v Medžugorje. Seznanili smo ga z dogodki, ki jih organiziramo v Sloveniji; vse naše delo povezuje želja, da bi se romarji v Medžugorje in tudi vsi ostali, ki imamo radi Marijo kot svojo Mater, svojo Srednico, Priprošnjico in Pomočnico,

združevali v molitvi, prošnjah ter pri obhajanju svete evharistije. Nadškof nas je rad poslušal in nas tudi spodbujal, da vztrajamo pri svojih načrtih in prizadevanjih.

Dotaknili smo se tudi prikazovanj v Medžugorju, vendar moramo vedeti, da o tem Cerkev še ni dala uradnega mnenja. Do tega dogajanja se bo opredelila, ko se bodo prikazovanja zaključila. Enako ravna tudi naš nadškof, ki se od izjav o videnjih in vidcih ograjuje. Je pa poudaril vse bolj vidne sadove pastore v Medžugorju. Ta je izredno duhovno bogata, tamkajšnji patri lepo skrbijo za številne romarje, res veliko je možnosti za spoved, svetih maš, duhovnih vaj z različnimi nameni in temami, tam sta festival za mlade ter seminar za invalide in še bi lahko

naštevali. Zato nadškof zgledovanje po medžugorski pastoralni odobrava. Povedali smo mu namreč, da v prihodnjih mesecih pripravljamo tudi v Sloveniji dva podobna dogodka, enodnevni festival za mlade v Dravljah in sedaj že drugi Marijin dan v Velesovem. Povabili smo ga medse, a tistega dne nam še ni mogel zanesljivo povedati, ali se bo našemu vabilu lahko odzval ali ne. Upamo,

da bo potrdil svojo udeležbo vsaj na Marijinem dnevu. Preden smo se hvaležni poslovili od njega, nam je podelil še blagoslov.

Klavdija Jurišič

MOLITVENA SREČANJA NA BREZJAH

S tem zapisom bi rad seznanil vas, bralce revije Mir, z našimi srečanji in vas povabil, da se nam pridružite. Da vztrajamo in moramo vztrajati še naprej, nas spodbuja pater dr. Leopold Grčar, ki kar nekako neopazno, a vztrajno bedi nad verodostojnostjo srečanj. Hvala mu.

Vsak torek po večerni maši imamo v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah molitveno uro po Marijinih namenih. Več kot eno leto se že srečujejo tu molivci in vztrajajo. V prošnjah, ki jih izročajo Mariji in Jezusu v skupni molitveni uri, izrekajo svoje prošnje, namene in potrebe, ki jih pred desetskami rožnega venca izrazijo posamezni molivci.

Sam sem se tej skupinici treh, štirih vztrajnejšev priključil konec leta 2014. Sedaj nas je kar vseskozi že od devet do dvanajst. K udeležbi pristrčno vabim vse, predvsem tiste, ki se na Brezjah nahajate slučajno, ki pridete k večerni maši ob 18.00 pozimi, poleti ob 19.00. Pridružite se nam v molitvi zadaj za baziliko v pevski sobi, kjer bomo vsakogar, ki mu molitev kaj pomeni, veseli. Brezje so pač vseslovenski romarski kraj, zato: če vas pot zanese v bližino, se nam pridružite. Vabljeni pa tudi vsi ostali, saj je molitev danes še kako potrebna.

Program je molitveno prilagojen prošnjam Mariji. Tako se spomnimo njenih sporočil iz Medžugorja, s Kureška ter obletnic čudežnih dogodkov na Brezjah. Na takem kraju, kot so Brezje, je Marija trdno ob nas in z nami. Narod, ki je posvečen Mariji in moli njej na čast, ne bo izumrl. To Slovenci smo. Marija Pomagaj, prosi za nas! Kraljica miru, prosi za nas!

Jurij Rakuš

VABILA IN OBVESTILA

POSEBNA PROŠNJA

Društvo Mir Slovenija bi rado zbralo in arhiviralo vse dosedanje številke naše revije. Večina števil je že zbranih, **nimamo pa še revije št. 6/95**. Ker je od te številke minilo že skoraj 20 let, prosimo predvsem dolgoletne bralce (ali pa kakšne mlajše, ki pospravljajo po kletah ali podstrešjih), da bi doma malo pobrskali. Če bi kdo našel prav to številko, naj, prosimo, pokliče gospoda Franeta (tel. 040/306-692), z njim se bosta o vsem potrebnem pomenila. Že vnaprej najlepša hvala za Vaš trud in pripravljenost pomagati.

Uredništvo revije Mir

POVABILO ROMARJEM

Zima se bo postopoma umaknila in tudi romanja v Medžugorje bodo pogostejša. Zato ponavljamo vabilo za bralce revije:

Vse skupine, večje ali manjše, župnije pa tudi posameznike, ki romajo v Medžugorje, vabimo, da nam po vrnitvi domov pošljejo vsaj kratko sporočilo o svojem romanju in priložijo kakšno fotografijo (raje kakšno več, da oblikovalec lažje najde primerno kvaliteto in velikost za objavo v reviji). V načrtih imamo namreč rubriko, v kateri bi bolj s sliko kot z besedo povedali za vsa romanja, ki so se zgodila v določenem obdobju.

Že vnaprej se Vam za Vašo pripravljenost in sodelovanje iz srca zahvaljujemo.

Uredništvo revije Mir

ROMANJE VODIČEV V MEDŽUGORJE

bo od 21. do 23. februarja 2015, duhovno vodstvo g. Primož Krečič. Vsi, ki bi želeli iti, se lahko prijavite Marinki: 01/839-46-15, 041/841-058, Petri 030/308-686 ali Franetu 040/306-692.

Vabimo pa tudi druge medžugorske romarje, ki vam morda ta termin ustreza, da se prijavite. Vaše prijave bomo sprejemali do zapolnitve razpoložljivih mest.

Društvo Mir Slovenija

MLADIFEST SLOVENIJA

Bralce obveščamo, da bo MLADIFEST SLOVENIJA 14. marca 2015 v Ljubljani v Dravljah. Vabimo vse mlade in mlade po srcu, da se srečanja udeležite. Več natančnejših informacij je na straneh 30 in 31.

Društvo Mir Slovenija

POMEMBNA SPREMEMBA –

2. SLOVENSKI MARIJIN DAN, 13. 6. 2015

2. slovenski Marijin dan ne bo takrat, kot je bilo prvotno rečeno, ampak bo zaradi objektivnih razlogov en mesec kasneje, 13. junija 2015 v Velesovem. Potekal po medžugorskem molitvenem programu (molitev rožnega venca, spoved, maša ...), in z nagovori gosta.

Namen tega dneva bo srečanje in medsebojno spoznavanje čim več medžugorskih romarjev ter skupna molitev k naši nebeški Materi. Vabljeni, da si rezerviramo čas za to.

Društvo Mir Slovenija

ROMANJA

Od 13. do 15. februarja 2015. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 15. januarja zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 13. do 15. marca 2015. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 15. marca zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 19. do 21. marca 2015. Avtobus bo romarje pobiral v naslednjih krajih: Železniki, Škofja Loka, Kranj – Stražišče, Domžale, Ljubljana, Ivančna Gorica, po potrebi pa še drugod na poti do mejnega prehoda Vinica. Duhovno vodstvo g. dekan Vinko Podbevšek. Prijave: Janez 031/325-648 ali 04/231-70-00.

Od 23. do 26. marca 2015, za praznik Gospodovega oznanjenja. Odhod iz Ljubljane (lahko tudi preko Ribnice in Kočevja) ob 6.00. Povratek 26. marca zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058, Anica 01/537-38-44 ali Majda 01/836-19-24.

Od 10. do 12. aprila 2015. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 12. aprila zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 17. do 19. aprila 2015. Odhod s Ptuja ob 24.00, povratek v nedeljo okrog 20.00. Prijave in informacije: Majda 051/316-096.

Od 23. do 26. aprila 2015. Odhod avtobusa iz Železnikov ob 4.00 zjutraj, nato z Jesenic ob 5.00, iz Lesc ob 5.20, Kranja ob 6.00, iz Domžal ob 6.30, mimo Grosuplja ob 6.50 do Vinice in nato v Medžugorje. Povratek v nedeljo po 19.00. Duhovno vodstvo. Prijave: Jurij 041/515-070 ali jurij.bam@gmail.com ali na FB strani www.facebook.com/odmevizmedzugorja

Od 24. do 27. aprila 2015. Odhod iz Ljubljane ob 20.00, vožnja preko Žalca (21.00), Celja (21.30), Šmarja pri Jelšah (22.00), Rogaške Slatine (22.30), Rogatca (22.45) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Povratek iz

Medžugorja v ponedeljek v popoldanskih urah. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00) ali na e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 25. do 28. aprila 2015. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 28. aprila zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 30. aprila do 3. maja 2015, za prvomajske praznike. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 3. maja zvečer. V spremstvu duhovnika. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 30. aprila do 3. maja 2015. Odhod iz Ljubljane ob 20.00, vožnja preko Žalca (21.00), Celja (21.30), Šmarja pri Jelšah (22.00), Rogaške Slatine (22.30), Rogatca (22.45) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Povratek iz Medžugorja v nedeljo v zgodnjih popoldanskih urah. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00) ali na e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 14. do 16. maja 2015, romanje za Slovenske Konjice ter Slovensko Bistrico z okolico. Odhod v četrtek zgodaj zjutraj, povratek v soboto zvečer. Prijave in informacije: Srečko 041/214-667.

Od 11. do 14. junija 2015 bo **4. mednarodno srečanje invalidov** – podobno, kot je bilo lani oktobra. Vse potrebne podatke bomo objavili v naslednjih številkah revije Mir.

Od 23. do 25. junija 2015. Odhod iz Ljubljane ob 20.30, vožnja preko Žalca (21.30), Celja (21.30), Šmarja pri Jelšah (22.00), Rogaške Slatine (22.30), Rogatca (22.45) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Povratek iz Medžugorja 25. junija po večernem molitvenem programu. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00) ali na e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 23. do 26. junija 2015, za obletnico prikazovanj. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 25. do 28. junija 2015, za obletnico prikazovanj, odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 28. junija zvečer. V spremstvu duhovnika. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 9. do 14. avgusta 2015, duhovne vaje s Skupnostjo Totus tuus; za vse, ki želijo še bolj poglobiti življenje po Marijinih sporočilih. Prijave in informacije: Petra 030-308-686.

MIR – Odmev Medžugorja

Uredništvo: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec.

Jezikovni pregled: Mirjam Sterle idr. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič.

Tisk: Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBASIX.

Za **naročanje ali objavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure:

Frane, 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pošite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu:

<http://www.medjugorje.si>

Vaš dar za revijo

The image shows a sample Slovenian payment slip (plačilni nalog) and an envelope. The payment slip is a yellow form with various fields. A red circle is drawn around the reference number '125-15' in the 'Referenca' field. A red arrow points from this circle to the address 'Društvo Mir Slovenija, Černetova ulica 20, 1000 LJUBLJANA' on the envelope. The envelope also has a red circle around the number '125' and the text 'Poština plačana pri pošti 1107 Ljubljana'.

Vaša številka

Društvo Mir Slovenija
Černetova ulica 20
1000 LJUBLJANA

Poština plačana pri pošti 1107 Ljubljana
125. Janez Novak
Ulica Mira 25
1000 LJUBLJANA
1

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Prosim Vas, da zaradi lažje evidence pri nadaljnjem nakazovanju Vaših darov za revijo Mir – Odmev Medžugorja sklic na plačilnem nalogu navajate na naslednji način:

za dar iz Slovenije je sklic npr.: SI 00 125-15, kjer je **številka 125 tista, ki je napisana pred Vašim imenom in priimkom**, ko prejmete revijo na svoj naslov;

za dar iz tujine pa npr.: SI 00 1981-22-15, kjer je številka 22 tista Vaša, iz naslova na poštni pošiljki.

Hvala za razumevanje!

Uredništvo revije

24. maja 1984. "Dragi otroci! Povedala sem vam že, da sem vas posebej izbrala takšne, kakršni ste. Jaz, Mati, vas vse ljubim. Tudi v vsakem trenutku, ko vam je težko, se ne bojte! Kajti ljubim vas tudi tedaj, ko ste daleč od mene in mojega Sina. Prosim vas, ne dopustite, da bi moje srce jokalo s krvavimi solzami zaradi duš, ki se pogublajo v grehu. Zato, dragi otroci, molite, molite, molite! Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

